

краката имъ. Дълбоко нѣгде въ земята нѣщо затрещѣло. Голѣми камъне се търкулнали отъ околнитѣ планини въ равнината. Тукъ-тамѣ по земята се явили пукнатини. Цѣли два месеца земята треперала. По всичко се виждало, че дълбоко въ нея се върши нѣщо страшно и не добро. Много жители прибрали, кой каквото ималъ и могалъ да носи, и побързали да избѣгатъ отъ равнината Малпе, комуто кждето очи видятъ. Но и много хора останали и почнали да привикватъ съ подземнитѣ тътнежи. Работницитѣ по захарнитѣ плантации си гледали работата. И когато на 29 септемврий рано сутринята отишли въ близката горичка, за да бератъ любимитѣ гуаяви за закуска, на връщане очудени забелязали, че сламенитѣ имъ шапки били покрити съ пластъ пепель.

Земята се раздрусала още по-силно. Хората изплашени се разбѣгали по околнитѣ височини. На едно мѣсто въ равнината земята се разцѣпила — появила се грамадна пукнатина — цѣла пропасть. Тя била нѣколко десетки метра широка. Въ дълбочината на тази пукнатина се показала огнена разтопена каша — лава. Тя блѣстяла и изпущала пламъци. Бавно тя се издигала нагоре, изпълнила пукнатината и се разлѣла по равнината. Отъ нея високо се изхърляли голѣми разтопени парчета. Съ ревъ и трясъкъ изъ земята изкачала водна пара, извивала се като голѣмъ стълбъ, високъ повече отъ 1000 метра. Този стълбъ се разширилъ горе и образувалъ огроменъ облакъ и отъ него ливналъ дъждъ.

Стълбътъ отъ пара изнасялъ нагоре кжсове отъ разтопена лава, дребни и едри — едни като прахъ и пѣсъчинки, други колкото човѣшка глава, па и поедри. Тѣзи кжсове се издигали нагоре, затвърдѣвали и падали долу. Покрай пукнатината почнали да се на-